

Diplomantka splnila a v řadě aspektů kvalitativně přesáhla zadání diplomové práce. K jejímu zpracování přistoupila na základě dlouhodobého hlubokého zájmu o zvolenou problematiku po hlubokém a odpovědném teoretickém studiu s využitím osobních praktických zkušeností jak s animační tvorbou, tak v práci s dětmi.

V první, teoretické části práce se zabývá vymezením měnícího se obsahu a rozsahu pojmu imaginace především z hlediska psychologického se vztahem k aspektům filozofickým. Důraz přitom klade na význam imaginace v ontogenezi dítěte, přičemž neulpívá u obecných prohlášení, ale fenomén imaginace vztahuje organicky k jádru práce, filmové a audiovizuální tvorbě. Tuto tvorbu analyzuje na základě komparace konkrétních uměleckých jevů: v případě živého měnícího se pomezí mezi animací a experimentální tvorbou filmovou na tvorbě Normana McLarena a české (československé) filmové tvorby, v souvislostech mezi klasickou a navazující avantgardní tvorbou na díle J. Švankmajera a D. Lynche nebo v imaginaci v aktuální audiovizuální tvorbě na srovnání přínosů B. Violy a P. Mrkuse. Diplomantka však neulpívá pouze na těchto, byť uvážlivě vybraných a analyticko-komparativně sledovaných tvůrcích; jejich konkrétní díla nazírá v širších funkčních kontextech, na pozadí komplexnějších proměn audiovizuální tvorby a jejich nosných tendencí. Za výrazný klad práce považují přesné, výstižné a přitom stručné charakteristiky tvorby uvedených i dalších umělců. Diplomantka se zde i v dalších částech práce opírá o bohatou škálu literatury knižní i časopisecké včetně literatury cizojazyčné a o přesně uváděné a citované zdroje ICT. Poznámkový aparát práce je přehledný a přesný.

Didaktická část práce je výrazným osobnostním vkladem diplomantky. Vzhledem k tomu, že v této oblasti je původní i přeložená odborná literatura zatím spíše skrovná, využila zde autorky vedle nemnoha existujících literárních pramenů především vlastní osobní zkušenosti a značnou míru odborné i pedagogické invence. Vychází z aktuálních a potřebných trendů Rámcových vzdělávacích programů nejen v oblasti výtvarné výchovy, ale i v nově koncipovaného a do života teprve uváděného programu Filmové a audiovizuální výchovy. Oprávněně přitom zdůrazňuje, že by se tento program měl realizovat s vyšším důrazem na edukativní složku jako jednotu vzdělávání a výchovy. Jádrem této části jsou pak praktické audiovizuální koncepty, jejichž experimentální složka není náhodným, ale organickým charakteristickým rysem audiovizuální tvorby a videoartu. Tato část představuje originální přínos diplomantky k naplňování a rozvíjení RVP nejen pro základní vzdělávání. Cenná je i reflektivně-hodnotící složka této části práce, směřující ke konkrétnímu využití v edukační praxi. Výtvarná složka práce je původní a adekvátní součástí práce.

Práce je psána kultivovanou jazykovou formou, v níž k úplné radosti vadí jen sice nepříliš četné, leč přece jen se vyskytující drobnosti formální typu překlepů nebo zdvojení slov, přehlédnutí chybné interpunkce (str. 22) či výjimečná chyba gramatická (str. 14). Vzdor těmto výjimečným přehlédnutím však práci hodnotím jako mimořádně kvalitní a přínosnou.

návrh klasifikace: výborně

V Praze dne 14. srpna 2011

doc. PaedDr. Pavel Šamšula, CSc., v.r.

vedoucí práce

